

Parkeren in het groen

De auto in de voortuin parkeren én een mooie plek hebben om tussen het groen te zitten. Die twee functies combineerde tuinontwerper en hovenier Freek de Gruijter in deze voortuin in Leusden.

Tekst Miranda Vrolijk | Beeld Modeste Herwig

In de voortuin kan een auto of caravan worden geparkeerd. Daarvoor is door De Gruijter genoeg ruimte gereserveerd in de tuin. Ook zonder voertuig blijft de tuin één geheel.

De eigenaren van deze voortuin in Leusden wonen in een doodlopende straat waarin niet geparkeerd kan worden. „Dat vinden ze verder geen probleem”, zegt tuinontwerper en hovenier Freek de Gruijter uit Soest die al jarenlang hun achtertuin onderhoudt. „Ze parkeren hun auto altijd een paar honderd meter verderop.” Toch gaven ze de ontwerper twee jaar geleden de opdracht om de voortuin her in te richten, met daarin een parkeerplek. „Bedoeld voor hun caravan. Bij het in- en uitladen ervan blokkeren ze nu niet langer de straat.” Die wordt namelijk wel veel gebruikt door fietsers. De Gruijter, die de voortuin zowel heeft ontworpen als aangelegd, maakte vervolgens een tuin die er ook fraai uitziet als er geen auto of caravan staat.

De afmetingen van de caravan en de benodigde ruimte voor het in- en uitdraaien, bepaalde de grootte van de parkeerplek. Als basisverharding heeft De Gruijter Grauwacke-split gebruikt. Ten eerste omdat hij dit een mooie kleur vindt die goed past bij de woning en de andere warme materialen die hij heeft gebruikt: de eikenhouten bielzen en het warmrood van de Schellevis-tegels. Daarnaast uit praktische overwegingen: de woning ligt tegenover een singel en de grond is hier erg drassig. „Gebruik je klinkers dan kun je het spoor dat je met de caravan en auto erin rijdt, niet eenvoudig ongedaan maken. Met split is dat anders, je harkt het eens wat terug en je kunt het eenvoudig aanvullen.” Daarnaast laat split uiteraard veel beter water door.

De verharding wordt onderbroken door bielzen van onbehandeld eikenhout. Ze vangen het hoogteverschil tussen de entree van de woning en het parkeergeedeelte op. Bovendien geven ze samen met de twee planteneilanden de twee looprichtingen aan. „Zonder de bielzen zou het veel te stenig zijn.” Op de grens tussen de tuin en de klinkerstraat heeft De Gruijter een eikenhouten biels in de volle breedte toegepast. Ook weer vanuit praktische én esthetische overwegingen: „De biels houdt ener-

zijds het split tegen en verstevigt deze kwetsbare plek, anderzijds levert het een mooie breedteverking op en je hebt een duidelijke grens tussen tuin en straat.”

Dicht bij de voordeur heeft De Gruijter een terras gemaakt. „De tuin ligt op het zuiden, en dit is een ideale plek om te zitten.” Hij heeft oud-Hollandse Schellevis-tegels (40 bij 40 cm) toegepast in de kleur roodbruin. „Ik vind dat een mooi Nederlands product en de kleur past goed bij het huis en de bielzen.” Daar waar het terras overgaat in de meer organisch gevormde borders, heeft hij de tegels rond gezaagd. Als kantopsluiting heeft hij een flexibele houten lat gebruikt die iets verdiept is aangebracht. Het terras ligt iets hoger dan de borders, op die manier loopt het regenwater van de tegels af richting de planten.

In tegenstelling tot het terras zijn de plantenborders en de twee planteneilanden niet begrensd door een kantopsluiting. De Gruijter heeft dit bewust zo gedaan. „Gebruik je een houten of kunststof strip, dan leg je de grens voor altijd vast en die móét je dan bewaken door dwangmatig te schoffelen.” De tuinontwerper vindt zo'n opgelegde verplichting niet meer van deze tijd. „Er zijn nog maar weinig mensen die hun tuin zo minutieus willen onderhouden.” Nu zouden de plantvakken van lieverlee wat groter kunnen worden, als de eigenaren dat willen, het hoeft niet. Planten als *Erigeron* en *Campanula* die lang bloeien, zaaien zich uit, soms in het split. „Dat vinden de eigenaren alleen maar leuk en daar waar gelopen wordt, blijft het toch wel schoon.” Het is niet zo dat de De Gruijter - die de tuin ook in onderhoud heeft - alles maar laat gaan. „Het moet niet slordig worden en een graspol trekken we er natuurlijk ook gewoon uit. Maar voor de dynamiek van de planten is in deze tuin wel ruimte.”

Meer details over de beplanting vindt u op de volgende pagina's. <

Freek de Gruijter
www.degruijtertuinen.nl

Het Grauwacke-split ligt iets op afschot richting de straat. Dit is niet voor de afwatering - het split laat immers water door - maar draagt bij aan het gevoel dat de woning op een terp ligt. Daarnaast voorkomt het kuilvorming. Voor het Grauwacke-split heeft De Gruijter een 20 cm dikke laag grond afgegraven, daarin kwam eerst een 15 cm dikke laag aangetrild gebroken puin, erbovenop een 5 cm dikke laag split die ook is verdicht.

Uit de bestaande voortuin zijn de zuiltaxus, de klimhortensia, de *Ficus carica* en *Mahonia* behouden. De eerste twee bieden schuil- en nestgelegenheid voor vogels. Volgens De Gruijter zorgt de *Taxus* samen met de *Sorbus* voorin (die laatste hoort officieel bij de buurttuin, maar is er ook door de hovenier geplant) voor balans in de tuin. „Zij omsluiten de ruimte. Links en rechts eindigt je beeld van de tuin.”

Vasteplantenborder

In de vasteplantenborder heeft De Gruijter soorten gekozen die het goed doen op vochtige grond, daarmee aansluitend op de nabije rietkragen die in de singel groeien. De grassen *Briza* en *Calamagrostis x acutiflora* 'Karl Foerster' vormen de basis. Daartussendoor heeft hij verschillende soorten gemengd toegepast: onder meer *Salvia pratensis*, 'een soort die op de Rode Lijst staat, maar die kun je als tuinplant gewoon bestellen', *Teucrium*,

'bloeit leuk en heeft een hoge zelfredzaamheid', *Trollius europaeus*, *Erigeron karvinskianus*, *Campanula* en *Alchemilla mollis*. Voor in de tuin heeft De Gruijter een wintergroene *Nandina domestica* toegepast, zodat dit planteneiland 'permanent bezet is'. Het uitzetten van de planten doet de ontwerper tijdens de aanleg op gevoel. „Het gaat mij om het totaalbeeld, dat het na één jaar mooi en vol is. Om het gewenste effect te behalen plant ik daarom dicht in.”

Twee 'paden' lopen naar de entree van de woning. Op de erfgrans heeft de ontwerper boomschorsmatten als schutting toegepast. Ervoor groeit een *Akebia quinata*, de subtiele klimmer maakt het plaatje af volgens De Gruijter.

De bielzen van onbehandeld eikenhout vangen het hoogteverschil op tussen het terras en de rest van de tuin. Ze onderbreken bovendien de stevige massa van de Grauwacke-split. De Gruijter: „De bielzen liggen allemaal in een andere richting en die lijnvoering vind ik erg mooi in deze tuin.”

Bij het terras is een dakmoerbei (*Morus alba*) nieuw aangeplant. Deze kromme boom was door de kweker afgekeurd, maar vindt de tuinontwerper op deze plek juist goed tot zijn recht komen. „Hij zweeft nu zo'n beetje over de trap en moet op den duur een dak vormen boven het pad.” Daarnaast zorgt de boom er dan voor dat je vanaf het terras de voorbijrijdende fietsers 'niet in de ogen kijkt'.

